

ANÀLISI SANITAT

Les coses essencials i les accessòries: a propòsit de la privatització de l'atenció sanitària

RICARD MONRA LLANCA* SLECA

Les especulacions sobre si arribaria algun dia a privatitzar-se la gestió sanitària en Atenció Primària a l'Àrea 10 del País Valencià, o sobre la data en què tindria lloc, si arribava el cas, ja s'han acabat: ja s'han fet les modificacions que calia en la legislació; ja s'ha convocat el corresponent Concurs Públic; ja s'ha adjudicat la concessió (a l'empresa que tothom esperava que fóra l'escolida); ja s'han fet públics els plecs de condicions segons les quals la UTE adjudicatària s'en fa càrrec; ja s'ha signat el contracte; amb major o menor fortuna els sindicats n'han estat ja informats... Ja depenem tots funcionalment de la UTE, i poc a poc, de manera no gens traumàtica, ans cordial i amistosa, anem organitzant el quefer quotidià, colze amb colze amb el nostre no vedós interlocutor.

Segons s'ene ha fet saber als sindicats amb representació en la Junta de Personal, no s'han de veure fantasmes ni nyuolots en l'horitzó pel que fa a la continuïtat en l'ocupació d'aquells treballadors estatutaris interins que no accepten les condicions que se'ls oferiran per a passar a ser treballadors de la UTE. No cal dir que aquests treballadors no van a rebre cap prestació, en forma de incasso d'amortització de la plaça que ara ocupen, en cas de preferir quedar-se com estan. Tampoc no ens hem d'amoïnar pensant que en aquesta Àrea de Salut no es proveiran places a aquells que hauran superat les proves de la recent "O.P.E.": n'hi haurà, i en la mateixa proporció que a les restants Àrees. Tanpoc no han de tenir motius per a l'angoixa els treballadors estatutaris amb plaça en propietat, les condicions de treball i les prerrogatives dels quals es mantenen sense tocar-ne ni una sola coma: igual salari, igual càrrec, iguals drets laborals que els actuals.

La UTE no es farà càrrec de la gestió dels recursos farmacèutics pel que fa a l'Atenció Primària, renunciant així als rònids que podrien derivar-se d'una política agressiva de compres, a l'estil que va fer famós, no fa molts anys, a un còleg executiu de la indústria automobilística de cognom López. A banda d'això, la UTE contrau

l'obligació de revertir a la Conselleria el 70% d'un hipotètic estalvi dinerari en farmàcia derivat de l'actuació dels professionals subordinats. El plec de condicions estipula clarament que la rendibilitat econòmica que l'adjudicatari pot aconseguir per la gestió integral de l'atenció sanitària no sobrepassarà el 7,5%. La Conselleria exigeix contractualment a la UTE la realització d'inversions en infraestructures per un montant recurrent no inferior a 50 milions d'euros. En un exercici de generositat, la UTE n'aboca damunt la taula 65 milions.

En fi, són moltes dades i cal fer un petit resum. No hi haurà lloc per a una política de personal que busque estalviar diners a base d'ofegar salarialment o de menyscabar en els seus drets laborals als treballadors. No hi ha pràcticament marge de benefici en la gestió de farmàcia. A la rendibilitat total de la gestió se li ha posat un límit bastant estret. L'adjudicatari es compromet a rascar-se la butxaca invertint en bene immobles

Tot el que s'ha dit fins ara són afirmacions, que consten als documents públics o que els responsables de la Conselleria de Sanitat i de la UTE han fet davant dels sindicats. Només afegir una suposició que crec del tot assenyada: la UTE no és pas una institució benèfica ni altruista, ni tampoc una mútua ni una fundació sense intenció lucrativa, sinó més aviat un grup d'empreses amb la pretensió, totalment legítima, d'obtenir beneficis, els màxims possibles fins i tot, puix resultaria poc creïble que s'haguessa involucrat en un negoci de la magnitud del present, amb tot el que ha hagut que remoure i amb el risc de quedar en una posició difícil si els vents de la política canvien capriciosament, tot a canvi d'uns pocs cèntims.

La pregunta que ve a continuació és: segons les premisses precedents, ¿d'on tancem previst traure'n els beneficis, aquests senyors? Com a professional, com a treballador, com a sindicalista, com a ciutadà, només em queda especular, suposar. I açí rau la raó del tí-

tol d'aquest escrit: em sembla que allò que és expressament conegut i públic, i pel qual els treballadors i els seus sindicats s'afanyen delerosament, són, en realitat, les coses accessòries. Les coses essencials, als professionals treballadors sindicalistes o no i ciutadans, només se'ns permet de sospitar-les. Només tenim accés a trosos de la realitat, inconxos moltes vegades, i en qualsevol cas amb un cost no gens desdenyable, en esforç d'esbrinar-les i en pèrdua progressiva d'apreci de les virtuts públiques quan arribem a conèixer-los. ¿D'on tauran els beneficis, doncs? ¿Imatge de marca? ¿Tractes a l'ombra, no pas contractes, amb molts zeros a la dreta a lliurar per una dadivosa Administració? ¿Posició privilegiada i sense competència en un mercat en expansió? ¿Obertura d'una petita caixeta en un mur, esperant que el forat es faça gran, per a recollir-ne els rendiments a més llarg termini? ¿Confiança en la tasca de desmantellament progressiu dels serveis públics, no sols en

sanitat i no sols a l'estat espanyol, engegada per la classe política, sense estalvi mediàtic per presentar com a "modernitat en la gestió" el que no és sinó la venda, a pes i baix preu, del que s'està en l'obligació de preservar com un bé públic i un patrimoni comú?

Una sospita més, quasi una certesa, aquesta de tipus més tangible: es manejaran molts més diners que amb la gestió pública a igual quantitat d'assistència gestiuada, diners que provindran de la butxaca de tots i que aniran a mans d'empreses privades, en lloc de revertir en benefici del servei.

Que cadascú, professional, treballador, sindicalista o no i ciutadà, reflexione i traga les seues conclusions. Personalment crec que, malgrat l'aparent tot fatalista amb què escriu, hi ha molt per fer i són moltes les possibilitats de fer front al que ens cau damunt. En una altra ocasió parlaré d'elles.

*Membre de la Junta de Personal de l'Àrea 10 de SLMAP

L'Avanç

1,20 euros